

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 9 maja 2017 r.

Poz. 2992

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIIL.4131.1.50.2017 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 28 kwietnia 2017 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 446 ze zm.), w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 778 ze zm.),

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXXII.276.2017 Rady Miejska w Strumieniu z dnia 29 marca 2017 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części sołectwa Drogomyśl.

Uzasadnienie

W dniu 29 marca 2017 r. Rada Miejska w Strumieniu podjęła uchwałę w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części sołectwa Drogomyśl.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 cyt. ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (zwanej dalej: u.p.z.p.), pismem z dnia 31 marca 2017 r., znak: GNP.6721.3.2015.ŁM, Burmistrz Miasta Strumień przekazał uchwałę XXXII.276.2017 wraz z dokumentacją prac planistycznych, celem oceny jej zgodności z prawem.

W dniu 13 kwietnia 2017 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

W trakcie badania legalności uchwały Nr XXXII.276.2017 organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z rażącym naruszeniem przepisów art. 88a ust. 3 i 88l ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. *Prawo wodne* (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 469, ze zm.) oraz art. 15 ust. 2 pkt 7 u.p.z.p.

Stosownie do przepisu art. 88l ust. 1 ustawy *Prawo wodne*, na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią zabrania się wykonywania robót oraz czynności utrudniających ochronę przed powodzią lub zwiększających zagrożenie powodziowe, w tym:

- wykonywania urządzeń wodnych oraz **budowy innych obiektów budowlanych**, z wyjątkiem dróg rowerowych,

- sadzenia drzew lub krzewów, z wyjątkiem plantacji wiklinowych na potrzeby regulacji wód oraz roślinności stanowiącej element zabudowy biologicznej dolin rzecznych lub służącej wzmocnieniu brzegów, obwałowań lub obsypisk,

- **zmiany ukształtowania terenu, składowania materiałów oraz wykonywania innych robót**, z wyjątkiem robót związanych z regulacją lub utrzymaniem wód, budową, przebudową lub remontem drogi rowerowej, a także utrzymywaniem, odbudową, rozbudową lub przebudową wałów przeciwpowodziowych wraz z obiektami związanymi z nimi funkcjonalnie oraz czynności związanych z wyznaczaniem szlaku turystycznego pieszego lub rowerowego.

Z powyższych przepisów jednoznacznie wynika, że obszary szczególnego zagrożenia powodzią stanowią tereny wyłączone spod zabudowy.

Dodatkowo, przepisami art. 88a *Prawa wodnego* ustawodawca zastrzegł, że zadaniem organów administracji samorządowej jest ochrona przed powodzią. Ochrona ta powinna być prowadzona **z uwzględnieniem map zagrożenia powodziowego**, map ryzyka powodziowego oraz planów zarządzania ryzykiem powodziowym. Ochronę przed powodzią realizuje się, uwzględniając wszystkie elementy zarządzania ryzykiem powodziowym, **w szczególności zapobieganie**, ochronę, stan należytego przygotowania i reagowanie w przypadku wystąpienia powodzi, usuwanie skutków powodzi, odbudowę i wyciąganie wniosków w celu **ograniczania potencjalnych negatywnych skutków powodzi** dla zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej.

Dodatkowo, przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym – art. 15 ust. 2 pkt 7, nałożono na gminę obowiązek uwzględniania w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego obszarów szczególnego zagrożenia powodziowego oraz szczególnych zasad ich zagospodarowania.

Uchwałą Nr XXXII.276.2017 Rada Miejska w Strumieniu, w drodze planu miejscowego, ustaliła przeznaczenie terenów dla części sołectwa Drogomyśl, wyznaczając teren oznaczony symbolem PU – zabudowa produkcyjna i usługowa oraz teren RZ – łąki oraz zadrzewienia nadrzeczne.

W § 18 uchwałodawca ustalił, że w terenie PU dopuszcza się budynki i budowle związane z zabudową produkcyjną i usługową oraz garaże, obiekty zaplecza technicznego, magazynowego, składowego, socjalnego, sanitarnego i biurowego jako niezbędne uzupełnienie zabudowy produkcyjnej i usługowej. Tym samym teren PU został jednoznacznie wskazany jako teren przeznaczony pod zabudowę.

Jednocześnie w § 10 uchwały, wskazano, że **teren objęty planem znajduje się w granicach obszarów szczególnego zagrożenia powodzią**, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat.

Tym samym dopuszczono realizację zabudowy na terenach, na których ustawowo – art. 88l *Prawa wodnego* – obowiązuje zakaz jej wznoszenia. Ponadto z rysunku planu stanowiącego załącznik nr 1 do badanej uchwały wynika, że na dzień uchwalania planu teren ten nie był zainwestowany.

Tym samym wprowadzając przeznaczenie terenu pod zabudowę przemysłową i usługową, uchwałodawca działał w sprzeczności z przepisami art. 88l *Prawa wodnego* zakazującego wykonywania obiektów budowlanych w obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, a także art. 88a cyt. ustawy, który wyraźnie wskazuje, że to na gminie ciąży obowiązek zapewnienia ochrony przeciwpowodziowej, w tym jej zapobieganie oraz ograniczanie potencjalnych negatywnych skutków powodzi. Dopuszczając natomiast na niezainwestowanym terenie możliwość wprowadzania nowej zabudowy, rada gminy świadomie – mając bowiem wiedzę o zagrożeniu powodzią – naraża na negatywne skutki powodzi potencjalnych inwestorów.

Powyższe nie wypełnia także obowiązku wynikającego z art. 15 ust. 2 pkt 7 u.p.z.p. Pomimo uwzględnienia w planie granic obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, rada gminy nie uwzględniła ograniczeń wynikających zarówno z obowiązujących przepisów *Prawa wodnego* jak i z występujących uwarunkowań powodziowych.

Co prawda w § 13 uchwały, ustalono, że z uwagi na istniejące zagrożenie powodziowe dla terenu objętego planem obowiązują zasady i uwarunkowania określone w przepisach odrębnych, m.in. w *Prawie wodnym*. Jednak tak redagowana norma wprowadza sprzeczność w ustaleniach planu. Z jednej strony bowiem plan dopuszcza w obszarach szczególnego zagrożenia powodzią nowe zainwestowanie, z drugiej natomiast odsyła do ograniczeń wynikających z ustawy *Prawo wodne*. Nie jest zatem jasne, czy teren PU może w rzeczywistości zostać zainwestowany czy też jednak mają do niego zastosowanie przepisy art. 88l *Prawa wodnego*, wyłączające możliwość jego zabudowy.

W takiej sytuacji należy mieć na uwadze, że plan miejscowy, jako akt prawa, kształtuje sposób wykonywania prawa własności - art. 6 ust. 1 u.p.z.p. Uznanie legalności zapisów §13 oraz § 18 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 uchwały czytanych łącznie, oznaczałoby zaakceptowanie braku stabilności porządku prawnego. Nie można bowiem mówić o stabilności planistycznej w sytuacji, gdy mimo uchwalenia planu miejscowego nie jest wiadomo jak może zostać zagospodarowany teren objęty ustaleniami tego planu.

Przepis prawa materialnego powinien możliwie bezpośrednio i wyraźnie wskazywać kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować – § 25 ust. 1, w zw. z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady

Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (t.j. Dz. U. 2016 r., poz. 283). Wobec braku jednoznaczności regulacji badanej uchwały, a tym samym niemożności przesądzenia o możliwości zagospodarowania terenu PU, należy uznać kwestionowaną uchwałę za wadliwą

W myśl art. 85 i 86 *ustawy o samorządzie gminnym* wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na konieczność taką wskazuje także art. 28 u.p.z.p., którego przepisy jednoznacznie mówią, że naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części.

W omawianej sprawie, wskazane istotne naruszenie zasad sporządzania planu dawało organowi nadzoru podstawy do stwierdzenia w całości nieważności uchwały Nr XXXII.276.2017 Rady Miejska w Strumieniu z dnia 29 marca 2017 r. w *sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części sołectwa Drogomyśl*.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 *ustawy o samorządzie gminnym* stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer - Kapala

Otrzymują:

- 1) Rada Miejska w Strumieniu,
- 2) a/a